

- 1 ~ **d'Anthony** Mètode emprat per a tenyir les càpsules dels bacteris. Els microorganismes són tractats inicialment amb àcid acètic i violeta de cristall i, a continuació, amb una solució de sulfat de coure. Les cèl·lules bacterianes apareixen de color blau fosc i les càpsules, de color violat blavós.
- 2 ~ **de bandatge C** Mètode de bandatge del centròmer, selectiu per al cromosoma, emprat en citogenètica humana. Es val del colorant de Giemsa i només tenyeix les regions metacromàtiques immediates als centròmers, llevat del cromosoma Y.
- 3 ~ **de bandatge G** Mètode de bandatge cromosòmic Giemsa, emprat en citogenètica humana. Produeix unes bandes característiques que obté amb colorant de Giemsa, després d'haver desnaturalitzat els cromosomes amb enzims proteolítics, sals, calor, detergents o urea.
- 4 ~ **de bandatge Q** Mètode fluorescent de bandatge per a cromosomes, en els quals produeix models específics de bandes per a cada parell d'homòlegs. Es fan servir colorants derivats de l'acridina, com ara el clorhidrat de quinacrina.
- 5 ~ **de bandatge R** Mètode de bandatge que produeix bandes complementàries de les que hom obté per mitjà de la tinció G; pot ésser considerat el mètode revers d'aquest.
- 6 ~ **de Benda** Procediment per a tenyir teixit nerviós.
- 7 ~ **de Berg** Mètode de tinció dels espermatozoides, que empra una solució de carbolfucsina seguida d'àcid acètic diluït i blau de metilè. Els espermatozoides resulten de color vermell brillant.
- 8 ~ **de Bethe** Mètode de fixació del blau de metilè sobre les fibres nervioses.
- 9 ~ **de Bowie** Colorant de Bowie.
- 10 ~ **de Brown-Brenn** Mètode de tinció diferencial dels bacteris grampositius i els gramnegatius en talls his-

- tològics. És una modificació del mètode de Gram, en el qual entra fucsina bàsica.
- 11 ~ de Bürger** Es val de violeta de genciana i anilina i és emprat en la tinció de càpsules.
- 12 ~ de Cajal** Mètode de tinció dels astròcits per mitjà d'una solució que conté clorur d'or i clorur mercurí.
- 13 ~ de Castañeda** Mètode de visualització de les rickettsies.
- 14 ~ de Ciaccio** Colorant de Ciaccio.
- 15 ~ de Cox** Modificació del mètode de Golgi amb sublimat corrosiu, que tenyeix les cèl·lules ganglionars.
- 16 ~ d'Einarson** Mètode per a tenyir alhora RNA i DNA d'un blau intens. Amb controls apropiats i tècniques citofotomètriques, permet de determinar el contingut d'àcids nucleics de les cèl·lules tenyides. Fa servir alum de crom i gal·locianina.
- 17 ~ F** Tinció de bandatge, modificació del mètode de Feulgen.
- 18 ~ de Feulgen** Mètode selectiu per a l'àcid desoxiribonucleic i la cromatina; prèviament, les cèl·lules o els talls són sotmesos a hidròlisi per mitjà de l'àcid clorhídric. El colorant emprat és la fucsina bàsica o la pararosanilina.
- 19 ~ de Field** Mètode que permet un ràpid diagnòstic del paludisme en àrees endèmiques. Es val del blau de metilè i atzur B, i una preparació contrastada d'eosina.
- 20 ~ de Fontana** Mètode clàssic d'impregnació argèntica de tinció de treponemes i altres formes d'espироquetes.
- 21 ~ de Fränkel-Gabbet** Tinció de Gabbet.
- 22 ~ de Fraser-Lendrum** Tinció múltiple en què la fibrina, la ceratina i alguns grànuls citoplasmàtics apareixen vermells, els eritròcits taronja i el col·lagen verd.
- 23 ~ G** Tinció de bandatge G.
- 24 ~ de Gabbet** Amb el colorant de Gabbet, és emprada per als bacils tuberculosos.
- 25 ~ de Giemsa** Colorant de Giemsa.
- 26 ~ de Golgi** Qualsevol dels diversos mètodes per a tenyir cèl·lules nervioses, fibres nervioses i neuròglia, a base de la fixació per mitjà de diverses combinacions de dicromat de formalina i osmi, seguida d'impregnació argèntica.
- 27 ~ de Gomori** Colorant de Gomori.
- 28 ~ de Gram** Procediment empíric descobert per Gram en què els microorganismes són tenyits amb violeta de cristall i, a continuació, tractats amb etanol o etanol-acetona i sotmesos a una tinció de contrast amb safranina. Els microorganismes que retenen el violeta de cristall inicial són anomenats grampositius, i els que el perden amb el contrast són anomenats gramnegatius.
- 29 ~ de Gridley** Mètode per a fongs que es val del colorant de Bauer.
- 30 ~ de Grocott-Gomori** Mètode de tinció de fongs, en què els talls són tractats amb àcid cròmic i una solució de metenamina i argent.
- 31 ~ de Günther** Modificació del mètode de Gram.
- 32 ~ de Harris** Mètode de tinció dels cossos de Negri.
- 33 ~ de Hiss** Tinció de les càpsules dels microorganismes per mitjà de violeta de genciana i fucsina bàsica, seguida d'una rentada amb sulfat de coure.
- 34 ~ de Holmes** Mètode de tinció dels axons a base de nitrat d'argent.
- 35 ~ d'Hortega** Mètode per a demostrar la micròglia, que empra carbonat amoniacal d'argent.
- 36 ~ d'Israel** Mètode per a tenyir actinòmics que es val d'una solució d'orceïna.
- 37 ~ de Kasten** Modificació del mètode fluorescent de Feulgen que utilitza un colorant bàsic fluorescent qualsevol al qual és afegit SO_2 . És emprada en la quantificació citofluoromètrica del DNA.
- 38 ~ de Kittrich** Mètode de citodiagnòstic per a detectar la presència de líquid amniòtic en una preparació de material vaginal a base de sulfat de blau Nil. Les cèl·lules epidermiques fetals resulten tenyides d'un color que va de taronja a vermell i les altres cèl·lules apareixen blaves.
- 39 ~ de Klinger-Ludwig** Mètode de tinció per a la cromatina sexual en què hom practica un tractament àcid de les preparacions buccals abans de la tinció amb tionina.
- 40 ~ de Lepohne-Pickworth** Tècnica de reconeixement de l'hemoglobina i d'altres substàncies que contenen el grup hem, que es val de la presència de peroxidasa tissular per a oxidar la benzidina a quinhidrona blava.
- 41 ~ de Lillie** Tinció del teixit connectiu que empra PAS, hematoxilina, àcid pícric i blau de metil. Diferencia la membrana basal de la reticulina i és practicada per a demostrar lesions arterioscleròtiques.
- 42 ~ de Lison-Dunn** Tècnica que usa bàsicament una peroxidasa per a demostrar la presència d'hemoglobina.
- 43 ~ de Löffler per a flagels** Demuestra els flagels bacterians; hom fixa la preparació en una solució d'àcid tànnic i clorur ferric i, després, practica la tinció amb blau de metilè-anilina-fucsina.
- 44 ~ de Luna-Ishak** Mètode que fa ús del blau celestina i la fucsina bàsica i tenyeix els canalicles biliars de color vermell.
- 45 ~ de Maldonado-San José** Mètode de tinció de les cèl·lules dels illots pancreàtics, que empra floxina, atzur B i hematoxilina. Les cèl·lules alfa apareixen de color porpra, les beta violat blavós, les delta blau clar i les cèl·lules exocrines blau grisenc amb els grànuls de secreció vermells.
- 46 ~ de Mallory** Mètode que utilitza àcid fosfomolibdic o fosfotúngstic amb un colorant àcid, com ara el blau d'anilina, per a tenyir el teixit connectiu.
- 47 ~ de Mann** Mètode per a tenyir la hipòfisi anterior i els cossos d'inclusió dels virus. Es val de la mescla de blau de metil i eosina; els grànuls de les cèl·lules alfa resulten tenyits de vermell, els de les beta de blau fosc i les fibres col·làgenes tenyides de blau.
- 48 ~ de Marchi** Mètode que visualitza les fibres nervioses degenerades; el teixit és fixat en una solució que conté dicromat potàssic i, a continuació, tractat amb àcid òsmic. Les fibres resulten tenyides de negre.
- 49 ~ de May** Mètode per a tenyir les espores dels bacteris, en el qual participen l'àcid cròmic, l'amoniàc, la fucsina i el blau de metilè. Les espores apareixen vermelles i les cèl·lules vegetatives blaves.
- 50 ~ de May-Grünwald** Colorant de May-Grünwald.
- 51 ~ N** Mètode que tenyeix exclusivament les regions satèl·lits dels autosomes acrocèntrics per mitjà del colorant de Giemsa.
- 52 ~ de Nakanishi** Mètode de tinció vital dels bacteris en què la preparació és tractada amb una solució de blau de metilè fins que adquireix un color blau cel. És una tinció diferencial.
- 53 ~ de Neisser** Colorant de Neisser.

- 54 ~ de Nissl** Mètode per a tenyir cèl·lules nervioses amb fucsina bàsica; i també, mètode per a tenyir el citoplasma de les neurones amb tionina i blau de metilè.
- 55 ~ de Noble** Tècnica que tenyeix els cossos d'inclusió dels virus amb fucsina bàsica i taronja G.
- 56 ~ de Padykula-Herman** Mètode que posa en evidència l'activitat de l'enzim miosina ATPasa mitjançant la producció d'un ennegriment en els sarcòmers de les bandes A dels músculs estriats.
- 57 ~ de Paget-Eccleston** Mètode de tinció que identifica els diferents tipus de cèl·lules de la hipòfisi anterior. És un mètode múltiple que empra taronja G, PAS i tionina, entre d'altres substàncies.
- 58 ~ de Pal** Tinció que empra el colorant de Weigert per a les beines de mielina i constitueix un procediment fonamental en l'estudi de les fibres nervioses mielíniques. Cal que l'espècimen sigui sotmès durant unes quantes setmanes a l'acció d'una solució de dicromat potàssic.
- 59 ~ de Papanicolau** Mètode de tinció multicromàtic, emprat especialment en mostres citològiques de material exfoliat procedent dels tractes respiratori, digestiu o genitourinari; basat en hematòxilina i diversos colorants de contrast. Dóna una gran transparència i riquesa de detalls; permet la detecció de cèl·lules procedents de processos malignes, especialment ginecològics.
- 60 ~ de Pappenheim** Mètode per a diferenciar els grànuls basòfils de les hematies dels fragments nuclears.
- 61 ~ de Puchtler-Sweat** Mètode de tinció de les membranes basals que empra resorcina-fucsina i colorants nuclears. Les membranes resulten tenyides de negre, i els nuclis, de vermell.
- 62 ~ de Puchtler-Sweat** Mètode per a l'hemoglobina i l'hemosiderina, a base de formalina, àcid píric, formol, mercuri, ferrocianur potàssic, àcid clorhídric, àcid tànnic, àcid fosfomolibdic, etc. En un fons groc, l'hemosiderina apareix de color entre blau i verd, l'hemoglobina vermella i les fibres elàstiques rosades.
- 63 ~ Q** Tinció de bandatge Q.
- 64 ~ R** Tinció de bandatge R.
- 65 ~ de Schaeffer** Mètode de tinció d'espores amb verd

- malaquita, i amb safranina com a colorant de contrast. Les espores apareixen de color verd i les cèl·lules vegetatives, de color rosat.
- 66 ~ de Schorr** Mètode de tinció molt emprat en anatomia patològica per la seva rapidesa d'aplicació i per la bondat dels seus resultats.
- 67 ~ de Stirling** És una modificació del mètode de Gram en la qual hom empra un colorant estable d'anilina i violeta de cristall.
- 68 ~ de van Emengen** Mètode de tinció de flagels que utilitza àcid acètic glacial, àcid òsmic, àcid tànnic, nitrat d'argent, àcid gàl·lic i acetat potàssic.
- 69 ~ de Wachstein-Meisel** Mètode per a determinar l'activitat de l'enzim calci-magnesi-ATPasa, fent ús del colorant de Gomori.
- 70 ~ de Wade** Procediment de tinció del micobacteri de la lepra procedent del material obtingut de la polpa o la limfa de lesions cutànies lepromatoses. El colorant emprat és la carbolfucsina.
- 71 ~ de Wade-Fite** Procediment de tinció de bacils acidoresistents, en què els talls de teixit inclosos en parafina són tenyits amb carbolfucsina, àcid píric i fucsina àcida. Els bacils resulten de color blau fosc.
- 72 ~ de Wade-Fite-Faraco** Procediment de tinció de bacils acidoresistents, en què els talls de teixit inclosos en parafina són tenyits amb carbolfucsina, sotmesos a una descoloració amb alcohol i a la tinció de contrast amb blau de metilè. En un fons blau, els bacils apareixen de color vermell.
- 73 ~ de Warthin-Starry** Mètode argèntic per a tenyir espiroquetes.
- 74 ~ de Weigert-Gram** Tinció de bacteris inclosos en teixits, a base d'alum-hematòxilina i, després, eosina, violeta de metil anilina i solució de Lugol.
- 75 ~ de Weil** Mètode de tinció de les beines de mielina.
- 76 ~ de Wilder** Mètode d'impregnació argèntica en què el reticle apareix de color negre, amb les fibres ben definides.
- 77 ~ de Ziehl-Neelsen** Mètode de tinció dels bacteris acidoresistents que es val del colorant de Ziehl i, com a colorant de contrast, del blau de metilè. Els microorganismes acidoresistents apareixen de color vermell i els altres elements de la preparació, de color blau.